Ч. 150. Четвер 18 (5) липня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і ґр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З'їзд дипльоматів. — З італіяньско - турецкої війни. — Ворохобня в Альбанії. — По з'їзді монархів. — Заграничча політика Туреччини. — Наука української мови в росийских школах.

Die Zeit приносить сензацийну вістку про те, що незадовго відбуде ся в Зальцбурзі з'їзд австро - угорского міністра заграничних справ ґр. Берхтольда з росийским амбасадором в Парижи, а колишним росийским міністром заграничних справ, Ізвольским. Стріча ся відбуде ся, як з цілою певностию пише Zeit не в вілї Ізвольского в Теґеризе як донесло Echo de Paris, але в Зальцбурзі. Перед тим однак десь при кінци серпня зложить ґр. Берхтольд в Ґаштайні візиту канцлєрови Бетманови Гольвеґови. При сій нагоді Zeit пригадує, що в вілї ґрафа Берхтольда в Бухляв відбула ся пропамятна стріча ґрафа Еренталя з Ізвольским, тодїшним міністром заграничних справ і там порішено справу анексиї Босни і Герцовини, яка опісля викликала заве{руху} між Росиєю і Австриєю.

Ґенерал Торґані, як доносить аґенция Стефані'ого, добув оногди по завзятій борбі місцевість Сіді Алї. Італіяньска армія в силї 5—6 вояків розбила турецко-арабскі полки, полонила богато Турків, забрала богато оружия і амуниції і опанувала цїлу місцевість Сіді-Алї. Італїянцї стратили в тій борбі 16 вояків. Рівночасно італїяньска воєнна ескадра, як доносить Secolo приготовлює ся до окупациї острова Хіос і нових операций на Еґейскім мори. Воєнний корабель San Marco розпочав острілювати місцевість Пудрум в Малій Азиї. В сій акциї італїяньскої ескадри возьмуть участь аеропляни, наладовані бомбами і динамітом, які будуть супроводжати ескадру. Пять італїяньских торпедовців підплили вже під остров Хіос.

До Berl. Local-Anzeigera доносять з Солуня, що ґенеральний ґубернатор із Скоплїє доніс, що два тисячі магометаньских Альбанців зібрало ся в повіті Пріштіна і заатакувало баталїон турецкий та дало ся єму добре в знаки. На щастє прийшов єму з помочию Фадзі баша з гірскою батериєю і 6 баталїонами і загав огонь, яким приневолив Альбанців до утечі і в той спосіб виратував нападений баталїон від цїлковитого погрому. Подробиці про втрати на обох сторонах поки що не звісні. Правительство вислало одну бриґаду до Верісович.

Після депеш намістника з Косова ворохобники загрозили містови Пріштіна, але турецке войско відперло їх.

З двох центрів революцийного руху Альбанії, Мітровици і Пристини доносять, що десь там дальше боротьба між альбаньскими революціонерами і правительственними войсками. Дотепер всюди виходять з побідою Альбанці, з якими в души симпатизують правительственні войска. Доказом сеї симпатиї є се, що з правительственних войск утїкають масово і вояки і официри. Та не тільки Альбанцї горнуть ся радо під революцийний прапор. Він гуртує побіч себе і тисячі невдоволених Турків, котрим надоїло деспотичне правлїнє молодотурецкого комітету. Молодотурки, прочуваючи для себе критичну хвилю, жертвували вже найліпшого свого вождя, міністра війни Шефкета пашу, але ся жертва мабуть не богато поможе. Замітне се, що ніхто не хоче обняти наслїдства по Шефкетї пашї. Кождий кандидат, якому предкладають теку міністерства війни, жадає усуненя всїх тих молодотурецких офіцирів, яких покликано до цивільної служби, як мужів довіря молодотурецкого комітету. Поки що на териториї революцийного руху старає ся правительство всїми средствами завести бодай провізоричний лад. Шеф Альбанії Ідріз Сефер видав відозву до депутованих Альбанії, аби они інтервенювали в напрямі успокоєня 80.000 зревольтованих Альбанців. Відозва прогомонїла без найменшого успіху.

З'їзд цісарів німецкого і росийского в Балтийскім Порті, не був, як показує ся, актом звичайної дипльоматичної чемности, бо від хвилї сего з'їзду виринають на політичнім овиді що

Фабрикант мотилів.

(З польского — Альфреда Висоцкого).

(Конець).

Тої самої хвилї перелетів над нами великий білий мотиль, білюх капустяник і усїв на траві.

Старому засьвітили ся очи.

— Гарний оказ — шепнув, підкрадаючи ся по добичу.

Сітка мигнула на сонци, а мотиль тріпав ся в середині. Нїльс Яппе, так представив ся мій новий знакомий, видобув єго осторожно, пробив шпилькою і умістив в пуделку.

— Алеж се самі білюхи — замітив я — цїлком найзвичайнїйші білюхи, без найменшої вартости.

Старий усьміхнув ся жалїсно.

— Кидаєш слова на вітер, чужинце. Ходи зі мною, а переконаю тебе, що милиш ся.

— Мушу ще почекати на послїдну лодку.

— Енса?

— Так.

— Вернула вже давно. Минула Скобак з тамтої сторони.

— Я закляв з тиха по польски. Старий наставив уха.

— Як ти сказав?

— Пся....

— А! — здивував ся — ти отже Поляк. Говорено, що ти Москаль. Я знав добре одного з твоїх братів. Називав ся Шалїньский. Був се правдивий герой. Мав на плечах близни наче загони. Ми ловили нераз мотилї. Добрі се були часи. За королївского пазя платили пять і десять корон. Менше про се! Gaar vi!

Ми минули луку, скручуючи до берега моря. Дорога вела через гладкі хребти базальтових скал, на котрих розбивали ся филї, кидаючи в гору великі клуби снїжної, миготїючої піни. Старий перескакував з каміня на камінь, ударяючи голосно деревляними ходаками і зникав часто менї з перед очий, зникаючи в глубинї провалів, які треба було обходити.

Вкінци дійшли ми до цїли, стаючи над заливом, окруженим деревами. Ще кілька кроків в гору, а побачимо під ногами маленький, дахівками критий домок з городом, що виглядав з далека наче килими, тільки було там цьвітів і цвитучих кущів.

Викуті в скалї сходи запровадили нас до „фабрики“.

Нам на стрічу вийшла вікова вже жінка і відобрала від Нїльса сітку і пуделко.

— Добра була нині ловля — засьміяв ся старий — чотирнайцять білюхів і два цитриновцї. Найдальше за два тиждні відошлю перший транспорт — кажучи се, отворив двері дому і впровадив мене до середини.

Перша комната була очевидно робітнею. При вікнї стояв столик заставлений слоїками і фляшинками. На маленьких мисочках розложені барви, мікроскопійні пензлї а на картонах чекали своєї черги розпростерті мотилї. Одні мали ще крила білі, а на инших були вже слїди розпочатої роботи. Найбільший цитриновець сушив на сонци випуски і пруги, котрі надавали єму вигляд величавого пазя королюка.

Старий оглянув єго старанно.

— За кілька днів буде готовий — сказав звертаючи ся до мене. — Пишуть з Парижа, пишуть з Берлина що року: пришли тузїн пазів королюків, два тузїни жалїбників, а тілько і тілько инших мотилїв... Звідкиж взяти, коли їх щораз менше. Самі не прилетять до Скобак. Треба їздити за ними деколи аж на континент. А тут нема сил анї гроша. Я отже впав на думку. Малювало ся колись несогірше акварелю на білім папері, малює ся тепер на білих крильцях мотилїв. З початку було се досить трудно. Я не міг дібрати барв і тїний, пукали також заправлені білком крильця. По кількох лїтах усовершив я тую штуку. Цьвіти — розумієш мене — цьвіти відкрили менї тайну. Порошок їх корони дає такі сильні краски, на око яскраві а однак так субтельні і міцкі. Поглянь зрештою на огород. Лілїї, кльоксинії, скабйози, петунії, портуляки і пеляргонії, то всьо кущі і цьвіти, доглядані жінкою суть властиво моїм варстатом. Без него я не мав би

раз то новійші і чим дальше, тим поважнійші комбінациї. Добре поінформована печать німецка, як „Kreuz-Ztg.“, „Berl. Neueste Nachrichten“ і „Die Post“, виразно зазначує, що між німецким і російским монархами, а взглядно між Бетманом-Гольвеґом і Коковцевом-Сазоновом уложено основи нового міждержавнього порозуміня.

Розходить ся головно о всхідну квестию, в першій мірі о Туреччину. Оба монархи мали згідно ствердити, що застановлене італіяньско-турецкої війни і погоджене противників під сю пору є немислиме. Лишає ся хиба мирний поділ Туреччини межи інтересованими всхідною справою державами. Що над справою поділу Туреччини придумують европейскі дипльомати, про те сьвідчить алярмуюча телеґрама, яка наспіла вчера в полудне з Петербурга такого змісту: В петербурґских дипльоматичних кругах кружляють поголоски про проект поділу Туреччини. Росия мала би одержати азийский і европейский берег Босфору з Царгородом, Дарданелї, Море Мармора і остров Митілене; Австрия Новобазарский Санджак і доступ до моря в Солуни; Італія Триполїс і протекторат над автономною Албанією; Анґлія Арабію; Німеччина Мезопотамію, за що відступила би Франциї Альзацию без Льотаринґії. Острови архіпеляґу будуть поділені між Анґлію, Францию, Італію і Німеччину. Болгария одержить Македонію, Крета дістане ся Грециї. Для Туреччини полишила би ся Мала Азия з Дамаском і Сириєю.

З сеї вістки годі робити якісь поважні висновки; всеж таки можливість єї появи і сериозність, з якою єї принято в політичнім сьвіті, говорить богато.

Турецкий міністер заграничних справ на послідній засіданю палати послів в своїм expose між иншими заявив: Сподію ся, що війна скінчить ся протягом 14 днів. Поки що Туреччина вже 10 місяців веде борбу і то не тому, що що пролив крови є для неї приємностию, але тому, що хоче жити і що услівя мира пропоновані ворогом, котрий не може побідити Туреччини, до принятя не можливі. Розуміємо, що ситуация союзників нашого ворога, а наших приятелів, Німеччини і Австро-Угорщини в відношеню до воюючих сторін, є незвичайно прикра. Мимо того, заявлені нам докази приязни заслугують на нашу подяку. Міністер згадав про послідну бесіду ґр. Берхтольда в делеґациях і сказав: Чи-ж слова такого визначного чоловіка, котрий незвичайно зручно кермує політикою Австро-Угорщини, інтересованої так само як і ми в удержаню мира на Балканї, не є сьвітлим доказом тісних зносин, які вяжуть обі наші держави? Відтак приняв парлямент 194 голосами против 4 резолюцию довіря для правительства, бо поясненє, яке дало правительство, показало, що рішуча політика кабінету годить ся вповні з обявами публичної опінії.

Росийский міністер просьвіти Кассо затвердив новий науковий плян для росийских середних шкіл, який має ввійти в житє з початком шкільного року 1912/13. Після сего пляну має бути в четвертій клясї заведена наука росийскої мови в звязку з церковно-славяньскою і з познакомленєм з взірцями та окремішностями мови великорускої, української і білорускої, а також учеників познакомити з територияльним розміщенєм тих трех мов. З огляду на те, що для такої науки тепер нема відповідного підручника, міністерство рішило ввести сю науку в житє тілько з початком шкільного року 1914/15, а тимчасом розписати конкурс на підручник. За найліпший підручник буде признана премія імператора Петра. Коли би ні один з підручників не заслугував на премію, буде розписаний другий конкурс, а тимчасом буде допущений до науки підручник, взглядно найліпший.

Новинки.

Львів, 17 липня 1912.

— **П. Президент** висшого суду краевого др. Червиньский виїхав на 6-ти тиждневу відпустку.

— **Нові стациї телефонічні.** Дня 20, 22 взгл. 24 будуть віддані до публичного ужитку телефонічні уряди в міжмістовим полученєм в Пробіжній, Товстеньскім і Гусятині.

— **Фосфорові сірники.** Маґістрат м. Львова пригадує наново, що з днем 1 липня б. р. увійшов в житє заказ продажи фосфорових сірників. При сій нагоді пригадує маґістрат, що сей заказ повинен з тим більшою строгостию виконаний, щоб не наразити на страти галицких фабрикантів, тому, що на Угорщині дозволена продаж і виріб таких сірників ще до 1 січня 1912 р. Коли-б отже галицьке населене куповало перепачковані з Угорщини сірники, могло би спричинити руїни галицких фабрикантів.

— **Замах на міністра.** Оногди уложено замах на англійского міністра скарбу. Міністер війшов до свого бюра, найшов за фіранкою бомбу, наповнену вибуховим матеріялом. В цілій справі веде ся строге слідство. Підозріне паде на суфражистки.

— **Австрийский амбасадор** між українськими еміґрантами в Арґентині. Австрийский амбасадор барон Геніґ О. Кароль, відбуваючи об'їздку по Арґентині, звидів також дві великі українські кольонії Апостолес і Азару. Амбасадор був в руській церкві в Апостолес на богослуженю та дуже собі сподобав наш обряд і церковний спів. По богослуженю вислухав жадань і жалоб тутешних українских еміґрантів та заявив, що всї справи полагодить в користь еміґрантів а на будуче буде заступатись особливо ревно за українськими еміґрантами у арґентиньского правительства.

— **5.000 марок кари** за ударене дитини. В Кольмарі (Німеччина) засуджено учителя Бавмґертнера на кару 5 000 марок за се, що ударив ученика в лице, так сильно, що трісла єму ушна оболона. Сю квоту має одержати потерпівший ученик.

— **Спека в Америці** дає ся відчувати особливо сего року тамошним мешканцям. Недавно донесли телеґрами про 11 случаїв смерти в Ню-Йорку наслідком сонїшного пораженя. Така сама спека панує у Філядельфії і Чікаґо, де згинуло 9 осіб. Богато людий не може видержати спеки та пробує вкоротити собі житє самоубийством. Найновійші телеґрами доносять, що в Ню-Йорку згинуло знов 5 осіб. Взагалі найбільше виставлені на спеку всхідні та середущі околиці Америки.

— **З „Сільского Господаря“.** В днях від 23 липня до 15 жовтня с. р. відбуде ся практичний курс виробу овочевих вин у п. Олекси Пеленьского, властителя винарні в Комарні. Отворене курсу і теоретичні виклади відбудуть ся в днях 23 і 24 липня під проводом п. В. Кучери, інспектора садівництва, а практичні під проводом п. О. Пеленьского. Охочі взяти взяти участь в сім курсі дістануть мешкане даром, харч, котрий дорого не буде коштувати, мусять самі собі заплатити. Двох незаможних кандидатів, котрі зобовяжуть ся через час треваня курсу помагати в роботах в винарні, одержать ціле удержанє даром. Зголошення приймає голова філії „Сільский Господар“ в Якимчицях, почта Комарно, п. Григорий Тершаковець. Звертаємо увагу рільників, що курс сей для них дуже великої ваги, бо тут навчать ся, як властиво найкористнійше можна зужиткувати овочі своїх садів. — Президия Товариства „Сільский Господар“.

— **Відслонене памятника Шевченка.** Друге з ряду сьвято відслоненя памятника Тараса Шевченка на галицкій Україні відбуде ся в неділю дня 11 серпня с. р. о год. 12 в полудне в селї Надієві, повіта Долина. Памятник сей поставлений заходом і коштом місцевої „Сїчи“ на площи громадскій серед села, зображує скалу о високости 4 метрів, на вершку котрої уставлено великий камінний хрест. В скалї вмурований є портрет Шевченка на емалії, та напись „Товариство Січ в Надієві Тарасови Шевченкови 1912“. Памятник вже викінчений і товариство „Січ“ в Надієві під проводом свого неструдженого, від 10 літ володіючого булавою кошового Гриня Басараба порає ся горячо коло приготовлень до відкритя памятника. Комітет січовий в Надієві звертає ся отсим до всеї української інтеліґенциї краю з уклінною просьбою, щоб не пожалувала ні труду, ні часу, та прибула численно в дни 11 серпня до Надієва. Комітет подбав для приїзжих про всякі вигоди, а передовсїм зазначує, що дня 11 серпня від досьвіта при всїх поїздах на стациї зелізничій Рахиня коло Долини очікувати будуть безплатні підводи. По від-

---

ані одного з тих гарних мотилів, які тут бачиш на стіні.

— Подиви ся! — розпалював ся старий. — Отсе найрідший оказ Vannessygammy, але єго три копії. Возьми люпу до руки. Чи достережеш бодай ріжницю межи первовзором а фальсифікатом! О — тут — бачиш! Я мусів налїпити дві мінючі ся випустки викроєні з важки, без яких сей мотиль був би без вартости!

— В який спосіб ти дійшов Яппе до сеї досконалости — запитав я з подивом і заінтересованєм, яке будив в мені старець, незвичайний вигляд єго робітні.

Дивлячи ся на мальовані моделї подібні до япаньских дереворізьб, на ті архитвори таємничої штуки, добачив я в їх творцю артиста, котрого вроджений талант проникнув тайни природи і учинив з неї вправді ремесло, але ремесло повне символїчної поезиї і краси.

— Здавало ся, що Яппе не чув питаня. Я повторив єго ще раз.

— Ого! Який ти цікавий! Говорено менї, що ти є дневникарем, а то небезпечний нарід! Усьміхає ся тобі фейлетон о... фабриканті мотилів. Нїчо з сего, мій брате! Тайни моєї не виявлю! Ти розніс би єї по сьвіті, а хотяй не знаю, чи повірять їй, я міг би утратити котрого з моїх клієнтів.

— Они не догадують ся нічого?

— Се залежить. Приватні збирачі а тих є по сьвіті найбільше суть моїми сталими клієнтами. Учені наші і францускі дають ся також випровадити в поле. Найбільша біда однак з Німцями, бо хотяй і від них одержую много замовлень платять менї, бестиї, о половину менше від иних.

В часї нашої розмови сонце дійшло вже аж до заливу, перетоплюючи синю єї барву, на яскравий блеск золота.

Крізь отверті вікна плила струя осліплюючого сьвітла, що мінила ся в гарних крилах мотилів, котрі набирали барви і житя. Сказавбись, що рій найгарнійших „птиць літа“ обсїв стіни і столи...

Яппе глянув на годинник.

— Час до роботи — сказав — зближає ся полудне.

І вийшовши між ряди пахучих цьвітів, звивав ся між ними пильно і довго, так, що я бачив ще з далека єго поставу, яка на все вбила ся в моїй памяти.

В Скобак перебув я не одну ще ніч на лавці Гіяльмара, доки старий не подужав.

Море гасло в моїх очах. Блїдо-срібні відблески зір яснїли що раз коротше на єго филях, котрі пересякли тїнию надходячої осени.

А одної такої ночи, коли завмирало гарне норвежске літо, я побачив послїдний раз Нільса Яппе. Плив він лодкою Енса з готовим вже транспортом мотилів до Осґаретрад. І я почув тоді далекий охриплий єго голос:

— Бувай здоров, приятелю! Тому я вам сказав, що був колись приятелем фабриканта мотилів!

слоненю памятника загальний січово-сокільский повітовий здвиг з фестином. Поворот о 6-ій годині вечером, получене поїздів дуже догідне на всі сторони. Відпоручники Товариств і Організаций або одиниці, що хочуть прийти до слова в сьвяті відслоненя памятника, зволять завчасу зголосити свою участь до впорядчика цілого сьвята п. Івана Грабовеньского, канд. нот. в Долані.

— **Податок від самоїздів.** Правительство внесло три начерки податкових законів, які є початком системи „люксусових“ податків, а то: 1) податку від мусуючих вин, 2) від самоїздів, 3) від тоталїзатора і бокмахерских справ. Від податку є увільнені самоїзди і мотори призначені до перевозу осіб і виконуваного в зарібковий спосіб до перевозу річий. Увільнені від згаданого податку є: цісар, амбасадори чужих держав, деякі особи на основі межинародних договорів, самоїзди і мотори заряду войскового, які служать головно службовим цілям, самоїзди і мотори держави, як також товариств управнених до побору оплат які служать головно цілям прилюдної адміністрациї, дальше самоїзди і мотори краєвих, міских і окружних лікарів і кас хорих, яких уживає ся головно в заводових цілях, також самоїзди і мотори призначені для огневої сторожи, перевозу хорих, заведень прилюдних ужитків і инших добродійних цілий і вкінци самоїзди і мотори, які не служать ані до перевозу осіб, ані річий, як прим. ріжні промислові, або рільничі машини. Висота податку залежить від якости і сили мотору. Зиск з податків вплине до державної каси. Правительство надіє ся зискати з того податку 1,500.000 К, а іменно: від краєвих самоїздів 1,400.000 К, з чого до державної каси вплине 700.000 К, а проча часть с. є. 700.000 К до краєвих кас, і від заграничних самоїздів квоти 100.000 К, яка в цілости вплине до державної каси.

— **Кара смерти в новім карнім законі.** Від кільканайцяти літ обдумує ся в Австриї новий проект карного закона. Поодинокі части нового кодексу передискутовано вже в парляментарних комісиях. Перед кількома днями дискутовано в комісиї палати панів случаї смертної кари в новім проекті. В засаді кара смерти буде і на дальше задержана, лише число злочинів, за які чекає кара смерти, буде зменшене. До тепер предвиджує закон кару смерти в 6 випадках, а в новім проекті лише за 2 злочини предвиджена ся кара, за державну зраду і морд і то лише за найтяжші випадки. Також за замах на цісаря призначена смертна кара, а то в цїли відстрашеня инших злочинців. Кара смерти за морд є обмежена також лише до кількох випадків і то дає злочинцеви до вибору також досмертну вязницю. Безоглядно мусить наступити засуд на кару смерти лише тоді, коли нема ніяких найменших лагвдячих обставин. Головна річ в тім, щоби злочинця зробити нешкідливим — а се можна осягнути і досмертною вязницею. Наколи ходить о відстрашене инших від морду, то се мож осягнути хоч би навіть дуже рідкими засудами смерти. Новий проект робить отже один крок до знесеня кари смерти. До цілковитого єї знесеня—після думки проекту—не надійшов ще час. Розходить ся головно о средство, яким можна би людску фантазию як найбільше вразити, щоб відстрашити від страшних учинків.

— **Велика буря.** З Хлївчан, равского повіта, доносять: Дня 10 липня навістила Хлївчани і околицю страшна буря з громовицею, яка спричинила страшне спустошене в селї. І так один грім запалив стайню, огонь перекинув ся на сусідні будинки і згоріла хата та дві стодоли. В стайни згоріло дві корови і троє свиний. Другий грім ударив на другім кінци села в новопоставлену стайню, яку саме накривали. Грім влетів до середини і убив корову та легко поранив одного господаря. Третий грім влетів комином до хати німецкого кольоніста в Брукенталю коло Хлївчан, та поразив тяжко трох людий, а двом обсмалив груди. Вкінци ще оден грім розтріскав в тріски могучий ясінь, що ріс при дорозї в селї. Страшна громовиця тревала 25 хвиль.

— **Зелізничі вози для перевозу хорих** будуть в найблизшім часї введені на австрийских зелізницях. Вози ті будуть двоякого типу: для богатших верств І. кляси, а для біднійших II. і III. кл. Віз першого типу складає ся з нерединіу для хорого, з двох переділів для товаришів подорожи, для лікаря, служби, з кухнї і трех уступів. Інвентар є зроблений на взір меблів в санаториях. Другий тип буде мати подібне, хоч трохи скромнійше уладжене, оден відділ буде призначений для III. кляси. За ужите воза І. кл. буде платити ся 18 білетів І. кл., за віз II. і III. кл. 4 білети, що управнює вже до переїзду і двох товаришів подорожи. Вози будуть стационовані на західнім двірци у Відни, де належить до них зголошувати ся.

Телеграми.

Ішль 17 липня. В сім тиждни відбуде ся ряд важних політичних авдиенций у Цісаря. Доси не відомо, на котрий день буде назначена авдиенция для спільного міністра скарбу дра Білиньского, котрий вчера прибув до Ішлю, на всякий спосіб однако в сім тиждни. Міністер внутрішних справ бар. Гайнольд приїде нині і нині буде на авдиенциї у Цісаря. В четвер приїде сюди ґр. Берхтольд і того самого дня буде імовірно принятий також австро-угорский амбасадор в Парижи, який вчера приїхав до Ішлю.

Відень 17 липня. Ґр. Берхтольд імовірно так як минувших так і тепер поїде на літо до Карльсбаду. Виїзд послїдує в половині або під конець слїдуючого місяця. „Neue fr. Presse“ доносить, що канцлер німецкий Бетман-Гольвеґ відвідає в сім роцї ґр. Берхтольда.

Будапешт 17 липня. Сегорічні цісарскї маневри відбудуть ся в полудневій Угорщинї під проводом архикнязя Франц Фердинанда в часї від 7 до 12 вересня. Архикнязь замешкає в Мезе Гедеш.

Берлин 17 липня. Канцлер Німеччини відбув вчера конференцию з австро-угорским амбасадором ґр. Седенїм.

Ціна збіжа у Львові.

дня 16-го липня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	9 50	до	10 50
Жито	9·—	„	9·50
Овес	9·20	„	9·50
Ячмінь пашний	8·25	„	8·50
Ячмінь броварний	9·—	„	9 50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	12·—	„	14 —
Вика	9·50	„	10 —
Бобик	8·50	„	9 —
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	— —
Конюшина червона	70 —	„	80
Конюшина біла	106 —	„	130
Конюшина шведска	—·—	„	—·—
Тимотка	—·—	„	—·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·35, **2·05** §), **2·45**, 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2·16**, **2·27**, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·25**, 3·05*), 6·28 †), 7·58•), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. •) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави руской (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2·29** *), **2·42**, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2·22**, 5·45, 7·25, **8·50**, 10·05, 1·10*), **1·30**, **2·00**§), 5·40, 7·25†), **8·25**, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1·50**§), **2·15**, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12·05**, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), **1·55**, 5·52, **6·26**, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·11, **1·36***), **2·00**, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).